

ringsudvalg, hvor der kan ydes støtte til beboelsesbygninger samt forsamlingshuse og lignende i landdistrikterne.

Kulturlivet er også en vigtig faktor i profileringen af landdistrikterne som en attraktiv bopætningsmulighed. Kulturministeriets Lokale- og anlægsfond kan i denne sammenhæng yde støtte til spændende byggeri og anlæg inden for kultur- og fritidsområdet samt bredt støtte etableringen af aktiviteter inden for fritids- og kulturområdet.

Endvidere kan Kulturministeriet indgå regionale kulturaftaler med amtskommunerne og kommunerne, hvorved der udlægges kulturmidler til decentral forvaltning. Aftalerne giver anledning til at øge samarbejdet på kulturområdet og kan forbedre og øge udbuddet af kulturelle aktiviteter.

Også Indenrigsministeriets Landdistriktspulje har det som delmål at støtte projekter, der kan styrke landdistrikternes kultur- og fritidsaktiviteter.

En del af befolkningsproblematikken består i at fastholde de unge på landet. Det er derfor vigtigt med attraktive lokale og regionale uddannelsesmuligheder. Endvidere har uddannelsesinstitutioner ofte stor betydning for, om de lokale virksomheder kan tiltrække veluddannet arbejdskraft og få adgang til ny viden.

Med henblik på at øge kvaliteten i uddannelserne, samtidig med at der bevares et geografisk dækkende udbud af uddannelserne arbejder regeringen på at omstrukturere de korte og mellem lange videregående uddannelser samt at gennemføre en uddannelsesreform af de tekniske erhvervsuddannelser, jf. afsnit 1 i bilag til redegørelsen.

Landdistrikterne og landkommunerne har en helt konkret mulighed for at øge befolkningen ved at modtage flere indvandrere og efterkommere fra 3. lande.

I landkommunerne var der i 2000 123 indvandrere og efterkommere fra 3. lande pr. 10.000 indbyggere, mens der i bykommunerne i Hovedstadsregionen var 858 indvandrere og efterkommere pr. 10.000 indbyggere.

Arbejdsløshedsprocenten for indvandrere og efterkommere fra 3. lande var i 1999 11 pct. i landkommunerne, mens arbejdsløshedsprocenten i bykommunerne lå på 17,1 pct.

Integrationsloven, som trådte i kraft den 1. januar 1999, betyder blandt andet, at kommunerne har overtaget det samlede ansvar for integration af både indvandrere og flygtninge, samt at

nyankomne flygtninge fordeles mere ligeligt mellem alle landets kommuner. Loven indeholder således et fordelingsystem, der lægger op til en bedre fordeling af flygtninge i de enkelte amter og kommuner.

Udgangspunktet for fordelingen af flygtninge er, at landets kommuneforeninger samt Københavns og Frederiksberg Kommuner en gang om året indgår en frivillig aftale om amtskvoter for flygtninge på grundlag af landstal, der udmeldes af Udlændingestyrelsen. Herefter skal kommunerne i det enkelte amt på grundlag af amtskvoten søge at nå til en enighed om en aftale for kommunekvoter for flygtninge. Hvis der ikke opnås enighed om en aftale afgør Udlændingestyrelsen kvoterne.

Da landkommunerne i dag typisk har en relativt lille befolkningsandel af indvandrere og flygtninge i forhold til landsgennemsnittet, vil disse kommuner normalt kunne modtage en forholdsvis stor andel af de nyankomne flygtninge. Fordelingen af flygtninge mellem alle landets kommuner vil derfor medvirke til at sikre fortsat befolkningsfremgang samt ny aktivitet i landkommunerne og landdistrikterne.

En evaluering af kommunernes hidtidige integrationsindsats, som et konsulentfirma har gennemført for Indenrigsministeriet i 1999, viser, at det har været en stor fordel for integrationsprocessen, når kommunerne har inddraget lokalbefolkningen, herunder de frivillige organisationer i integrationsindsatsen. Desuden viser evalueringen, at særligt de mindre kommuner har gode muligheder for at udnytte de tætte kontakter, der ofte er mellem de frivillige organisationer, det lokale erhvervsliv og kommunen.

Foreningen Det Skæve Danmark har peget på, at landkommunerne i højere grad vil deltage i integrationsarbejdet, hvis landkommunerne kan få bedre økonomiske muligheder for at modtage flygtninge.

Regeringen vil derfor have det som særligt fokusområde at forbedre landkommunernes og de mindre kommuners muligheder for at modtage flygtninge, jf. afsnit 3.1.

2.2 Den generelle økonomiske udvikling og erhvervsudviklingen

Der har de seneste år været en positiv økonomisk og erhvervmæssig udvikling i gang i landdistrikterne og landkommunerne som helhed. Den generelle økonomiske udvikling er således slået igennem i landdistrikterne, hvor den